

אמר, אם לשם זה באתם אלי - שבו, שהרי היום הסתכלתי, שיחזר הכל פנים בפנים לשרות. ואם לתורה באתם - שבו לפני. אמרו לו, לכל באנו לפני מורנו, ושתמט אחד מאתנו לבשר לאחינו שאר החברים, ואנו נשב לפני מורנו.

עד שהיו הולכים, פתח ואמר, (שיר א) שחורה אני ונאנה בנות ירושלים וגו'. אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: שחורה אני בגלות, ונאנה אני במצוות התורה. שאף על פי שישאל בגלות, אין עוזבים אותם. פאהלי קדר, שאותם בני קטורה (הרים) שמקדמים פניהם תמיד, ועם כל זה - פיריעות שלמה, פאותו מראה השמים לטהר, שפתוב (תהלים קד) נוטה שמים פיריעה.

אל תראני שאני שחרחרת. מה הטעם (אני שחרחרת משום שזופתני) אל תראני? משום שאני שחרחרת. שזופתני השמש, שלא הסתכל עלי השמש להאיר לי כראוי. ומה ישראל אומרים? בני אמי נחרו בי. מי הם אותם בני אמי? אלו הממנים הגדולים המגנים על שאר העמים.

דבר אחר, בני אמי ממש, כמו שנאמר (איכה ב) השליף משמים ארץ וגו'. וכשהשליף משמים ארץ, שמני נטרה את הכרמים. מה הטעם? שפרמי שלי לא נטרתי. ושנינו, בני אמי ודאי הספימו עלי, כלומר, כשפרה ארץ משמים, כמו שבארנו, שפתוב (שמות ב) ותתצב אחתו מרחוק.

וכאן נאמר ודאי, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. ובהם בארנו (וכאן בארנו), גם יחד, כיון שפתוב גם, להכליל כל אותם

אתיתון גבאי תיבו. דהאי יומא אסתפלנא, דיתהדר כלא למשרי אנפין באנפין. ואי לאורייתא אתיתון, שרו גבאי. אמרו ליה, לכלא, קא אתינא לגבי דמר, ושתמיט חד מינן, לבשרא לאחנא, שאר חבריאי, ואנן נתיב לקמיה דמר.

עד דהוו אזלי, פתח ואמר, (שיר השירים א) שחורה אני ונאנה בנות ירושלים וגו'. אמרה כנסת ישראל קמי קדשא בריך הוא, שחורה אני בגלותא, ונאנה אני בפקודי אורייתא, דאף על גב דישאל בגלותא לא שבקי לון. פאהלי קדר, דאינון בני קטורה (כ"א טורא), דאתקדרו אנפיהו תדירא, ועם כל דא כיריעות שלמה, פההוא חיזו שמיא למדפי, דכתיב, (תהלים קד) נוטה שמים פיריעה.

אל תראוני שאני שחרחרת. מאי טעמא (כ"א אני שחרחרת בנין שזופתני) אל תראוני, בגין שאני שחרחרת. ששזפתני השמש, דלא אסתכל בי שמשא, לאנהרא לי כדקא יאות. ישראל מה אינון אמריין. בני אמי נחרו בי. מאן אינון בני אמי, אלין רב רבין ממנן תריסין על שאר עמין. דבר אחר, בני אמי ממש. כמה דאת אמר, (איכה ב) השליף משמים ארץ וגו'. וכד השליף משמים ארץ, שמוני נוטרה את הפרמים. מאי טעמא. בגין דכרמי שלי לא נטרתי. ותנינן, בני אמי ודאי אסתכמו עלי, כלומר, פד אתעדי ארץ, משמים, כמה דאוקימנא, דכתיב, (שמות ב) ותתצב אחותו מרחוק.

והכא אתמר ודאי, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. ובהו אוקימנא (נ"א והכא אוקימנא), גם יחד. כמה דאת אמר (ויקרא כו) כמו שנאמר (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם, שבת אחים בכלל,